

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RKP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XXII. évfolyam, 6780 szám

Szombat, 1966. december 31.

4 oldal, 25 bani

Köszöntő

Igaz lenne? Elmúlt egy esztendő? A történelem futószalagján ismét előrehaladtunk? Hadd írjuk le akkor koccintásra készülő kezünkkel: ezerkilencszázhatvanhét.

Ősi szokás szerint bucsuzunk töltel, Oesztendő. Szépen, mert szép voltál, kedvesen, mert kedves voltál hozzánk. Öregbítettél hazánk hírnevét, sikert siker után hoztál, létrát tartottál felénk, hogy még magasabba lépjén el az ember.

Köszönjük mindezt, Oesztendő. Köszönjük, hogy békében tartottál, hogy olyan távlatokat vetítettél elénk, melyek méltóak a hazai táj, vértáza történelmünk, s legdrágább kincsünk: az ember számára. Köszönjük, hogy szemünkbe még több fényt gyűjtöttél, hogy emberségünkben még emberibbé tettél, köszönjük, Oesztendő, hogy már benned volt a holnap.

Bor, buza, békesség, — csengetek az újesztendőt köszöntő ősrégi szavak. Mit tehetnénk hozzá? Legyen úgy, ahogy a megharcolt harcok árán elért szocialista történelmünk alkotó embere kívánja. Legyen úgy, hisz hazánk öt világérett előtt bizonnyította: boldogságharcában a nép előtt nem lehetnek leküzdhetetlen akadályok. Románia csodája, melyről öt világéresszen beszélnek, büls pártpolitikánk természetesen eredménye. Mit kívánhatnánk többet, minthogy az elkövetkező hatvanhetes esztendőben még eredményesebben folytathassuk megkezdett munkánkat.

Kegyet aranyfényű-szép mindig ez a munka; legyenek mellette a családi tűzhelyek, illatosabbak a virágok kertek; legyenek szebbek a lányok, mosolygósabbak asszonyaink, gazdagabbak gondolataink. Röpködjenek babérok szorús fehér galambok a napsütötte és csillagos égbolton, hogy legyen, végre legyen nagybetűs B É K E az egész világon.

Boldog új esztendőt 1967-es emberek!

MAJTÉNYI ERIK:

B. Ú. É. K.

Csordultig megtöltött pohár, fenéig üritett pohár, és tuláradó szép öröm, és kemény férfifelelősség, gyülekező esztendeink, szíromba bomló terveink sorakoznak és sokasodnak, hogy az új évet felköszöntsék — mámor szép havas éjszakája készül imigyen gazdag nyárra, készült csordultig telt pohárral szüretre, higgadt számadásra, s míg a kristályok csengenek, s egymásra lett tekintetek mélyén ezüstösen lobog fel a kacaj szilánk-sziporkája, töltsetek hát, s igyunk! Mire? Szépségre! Hítre! Boldogságra!

Búcsú és találkozás határvénénél

Esztendőfordulóhoz érkezünk. Ismét tavaperegtek egy dolgos év naptárlapjai. A búcsú és a találkozás határvénénél érdekes egy pillanatra megállni és számot vetni, felmérni az utat, amelyet megtettünk, a gazdasági sikereket, amelyeket elértünk. Rajonunkban a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tagjai háttérben lelkesedéssel munkálkodtak az ötéves terv első esztendőjére eső tervmutatók maradéktalanul valóra váltásán. Mindennapi tevékenységükben vörös vonalként húzódtak végig a IX. pártkongresszusnak a mezőgazdaság szüntelen fejlesztésére irányuló nagyfontosságú határozatait.

A kifejtett felkés munkát értékelve örömmel állapíthatjuk meg, hogy rajonunk termelőszövetkezeiben a gazdasági sikerrel járó felülmúlás mindazt, amit erre az évre terveztünk. E-kesszólóan tükrözi ezt a tény az is, hogy 1964-hez viszonyítva az ötéves terv első esztendőjére 26 százalékkal növekedett, ami 13 százalékos évi növekedésnek felel meg.

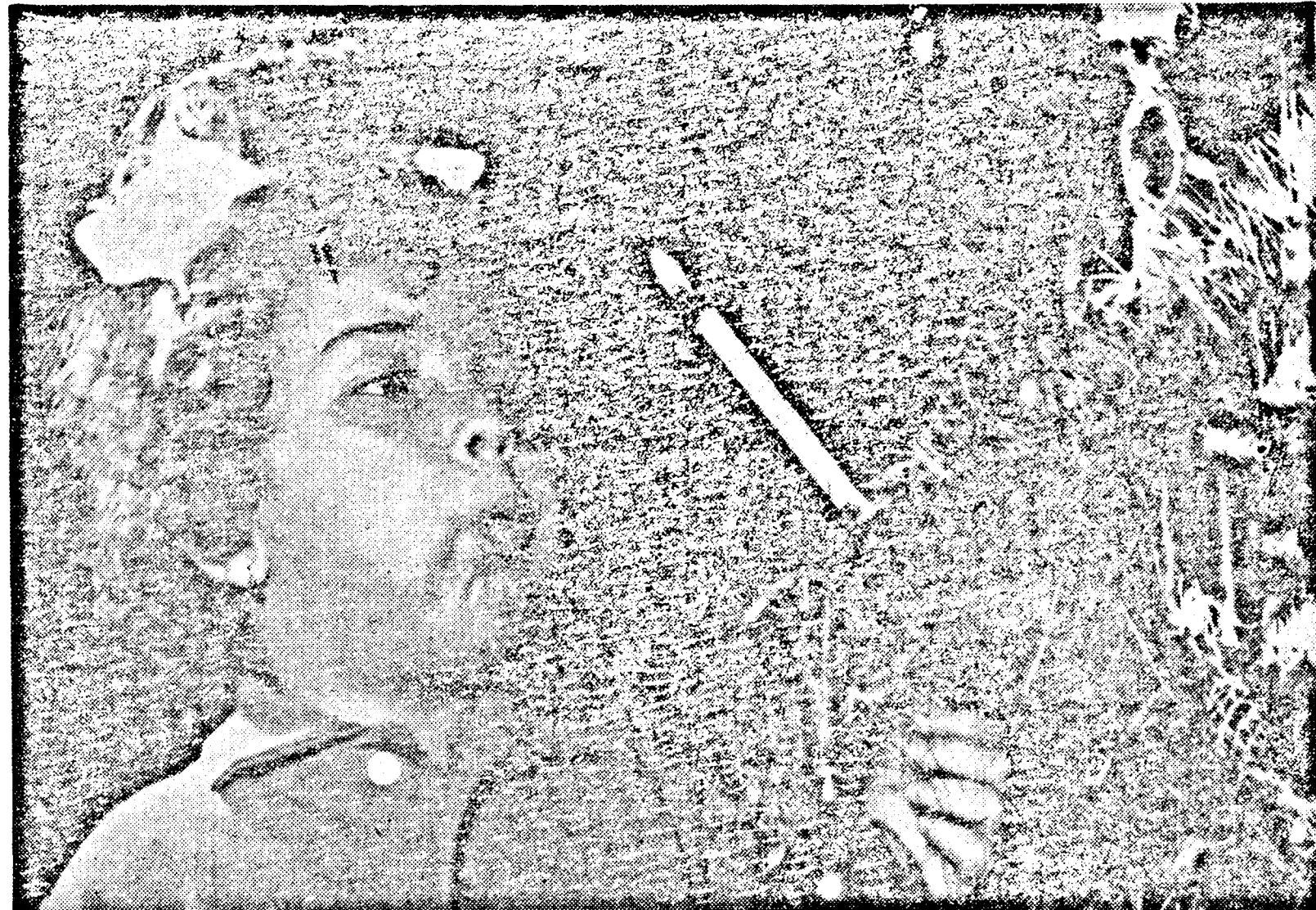
Különös figyelmet szentelve a gabonatermesztésnek, rajonunk csaknem valamennyi termelőszövetkezetében nemcsak teljesítették, hanem túlszárnyalták e-

lőirányzataikat. Így például búzából a tervezésűt 1850 kilós hektáronkénti átlagot 135 kilóval haladták túl. Kukoricánál az előirányzott 2900 kilós hektáronkénti szemesterméssel szemben 3346 kilót értek el. Olyan terméseredmények ezek, amelyek rajonunk történetében még nem fordultak elő. A búzatermesztésben a legmagasabb termést a nagypergeri termelőszövetkezetben valósították meg. Eszedig 2928 kiló hektáronkénti átlagot. Hozzájuk hasonlóan megemlíthetjük a nagy-laki Muresul és Victoria, a szentmártoni, a majláti, az iratosi, a kisperegi és más szövetkezetek tagjait is.

Nagylakon mindenki szívét büszkeség tölti el, amikor az idekukoricatermesztésről beszélnek. Ez érthető, hiszen szemekukoricából hektáronként 4900 kilót szarítottak be. Szorosan felzárkóztak a nagy-lakiak mögé a nagypergeri, a szentmártoni, a munári, a kisperegi, a szemlaci 8 Martie, a sajtyeni Scintea és más termelőszövetkezetek tagjai is. Nem érdeketlen megemlíteni

Pribac Iovita, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek rajoni szövetségének elnöke

(Folytatása a 2. oldalon)

Gyümölcsöző gazdasági tevékenység mérlege

Az 1966. év eseményei

Az 1966-os esztendő számos nemzetközi eseménye a béke, a társadalmi haladás erői és az agresszív politika képviselői közötti összecsapás jegyében zajlott le. Az imperializmus ebben az évben megkísérelte — amint a vietnámi példából látjuk — a más országok belügyeibe való durva beavatkozással érvényesíteni akaratát. A népek egyre elszántabb ellenszélzése korlátokat szabott az imperializmus akciójának, de a világérett fenyegető háborus tüzfészkeket még mindig nem sikerült kioltani.

Az agresszív politika ellen

Különösen a vietnámi helyzet az, amely erősen foglalkoztatja a világ összes népeit, mivel itt jut leginkább kifejezésre az amerikai imperializmus agresszív jellege. Az amerikai expedíciós hadtest létszámának növekedése és a háború eskalációjának Észak-amerikai történő kiterjesztése nemcsak arra világít rá, hogy az Egyesült Államok nem hajlandó lemondani vietnámi agresszív irányzatáról, hanem arra is, hogy képtelen elérni kitűzött célját.

Az USA rendszeresen lábbal tiporja a genfi egyezményeket, amelyek a vietnámi problémák megoldásának törvényes alapját képezik nemzetközi téren. Am a vietnámi agresszió egyre keserűbb gyümölcsöket terem a háború megsemmisítőinek. E háborúban az amerikaiak és a saigoni kormányzat több mint 200 000 katonája pusztult el, a támadó repülőgépek és helikopterek ezreit lökték le. Ugyanakkor havonta csaknem 2 milliárd dollárt emésztett fel a háború. A mérhetetlen emberi és anyagi veszteségek ellenére a támadók a csatamezőkön világraszóló csufos kudarcokat szenvedtek. A nemzeti felszabadító mozgalom már felszabadította Dél-Vietnám területének negyötödét, amelyen 10 millió lakos él. A felszabadító hadsereg egyre erősebbé válik és megnyeri az összes fontos csatákat.

A most bezáruló esztendőben nagyszabású szolidaritási mozgalom bontakozott ki a vietnámi

népek az agresszorok ellen, a függetlenségért, a szabadságért és nemzeti egységért vívott igazságos harca mellett. A világ többi országával együtt a román nép is hallatta szavát az amerikai agresszió első napjától kezdve és a vietnámi nép támogatására sietett. Ismételtén kinyilvánította és kinyilvánítja, hogy minden politikai, anyagi és erkölcsi támogatást megad a vietnámi népek az agresszor fölötti végleges győzelemért.

Románia Szocialista Köztársaság kormányzatának elnöke, Nicolae Ceausescu, a világ összes népeit felhívja, hogy az Amerikai Egyesült Államok haladéktalanul, véglegesen és feltétel nélkül szüntesse be a Vietnámi Demokratikus Köztársaság elleni bombatámadásokat, vessen véget vietnámi agressziójának, vonja vissza csapatait ebből az országból és engedje, hogy a vietnámi nép minden külső beavatkozás nélkül maga dönthesse sorsáról.

Teret hódít a Kelet-Nyugat együttműködés gondolata

1966-ban lényegesen kibővültek a nemzetközi kapcsolatok és a légkör is biztatóan javult. Különösen áll ez Európára, ahol a Kelet és a Nyugat közötti sokoldalú együttműködés kiszélesedése reális és előnyös távlatokat tár valamennyi állam elé. E fejlődés kedvező kilátásai elsősorban attól függnek, hogy mennyiben sikerül a nemze-

(Folytatása a 4. oldalon)

Nicolae Ceausescu, az RKP KB főtitkára fogadta Nagy-Britannia nagykövetét

Nicolae Ceausescu, a Román tannia bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, aki végleg ságának főtitkára péntek délelőtt elhagyta Romániából. kihallgatáson fogadta C. M. G. A fogadás-szélyes légkörben Leslie Charles Glass-t, Nagy-Bri- folyt le.

GONDOLATOK 1967 KÜSZÖBÉN

Az év utolsó napjait az eredmények, számvetések és természetesen a tervezettség időszakát képezik. Ilyenkor, gondolatban, megégyezve végigpergetjük az eseményeket, hogy lemérhessük, mit tettünk, hogyan tettük, mit valósítottunk meg álmainkból, vágyainkból és nyomban ezután ismét tervezgetni kezdünk, olyan kívánságlista-félt állítunk össze magunkban az elkövetkező évre vonatkozóan.

Mit hozott számukra az 1966-os esztendő és mit várnak 1967-től? Ezekre a kérdésekre válaszolt:

TODEA MARIA — a December 30 Textilüzemek I-es automata szövődőjének fűzőője.

— Hét évvel ezelőtt mentem férjhez. Azóta arra törekedünk a férjemmel, hogy meleg, vonzó családú fészket teremtsünk magunknak. Mindketten dolgozunk, jó fizetésünk van — nem volt nehéz valóra váltani terveinket... A lakásba szép, modern berendezést vásároltunk, nem hiányzik az aragáztűzhely, mosógép, hűtőszekrény, rádió, perzsaszőnyeg, s a legfrissebb „szerzemény”, a televízió. Szerettük az otthonunkat... de éreztük, hogy a legfontosabb hiányzik... Idén nyáron megszületett a kis Adrian — mennyire vártuk és milyen régen! — és vele teljesebbé, gazdagabbá vált az életünk.

Hogy mit várok a jövő évtől? Szeretném egészségesen nevelni a család személynét.

KISS ANTAL — az újradí GTA traktorosa

— Mindennapi munkám fő célkitűzése: megteremteni a harmóniát, az egyensúlyt, a jót, az ember életében. Az elmúlt évben arra törekedtem, hogy felépült embereket adjak vissza a társadalomnak. Tudom, hogy minden műtét a sötétség, a fájdalom fölötti győzelmet jelenti. Ezért tekintem én olyan fontosnak szakmámat.

S hogy mit szeretnék a jövő évben? Még jobban, még többet tenni az emberekért.

Dr. BITANG VIOREL — a Nagykorház szemészeti osztályának orvosa.

— Szeretem a szakmámat, a gépeket, szívesen dolgozom, ha kell reggeltől estig is. A számvitást 1966-ban is megtanultam: havonta az átlagos fizetésem elérte a 2000 lejt. A feleségem is jól keresett a galsai mtsz-ben... Egysszóval elégedettek vagyunk: a házunkat kijavítottuk — már csak kívülről kell tatarozni — berendeztük.

Mit is kívánhatnék még? Egészséget, hogy dolgozhassam a családomért, két kislányomért.

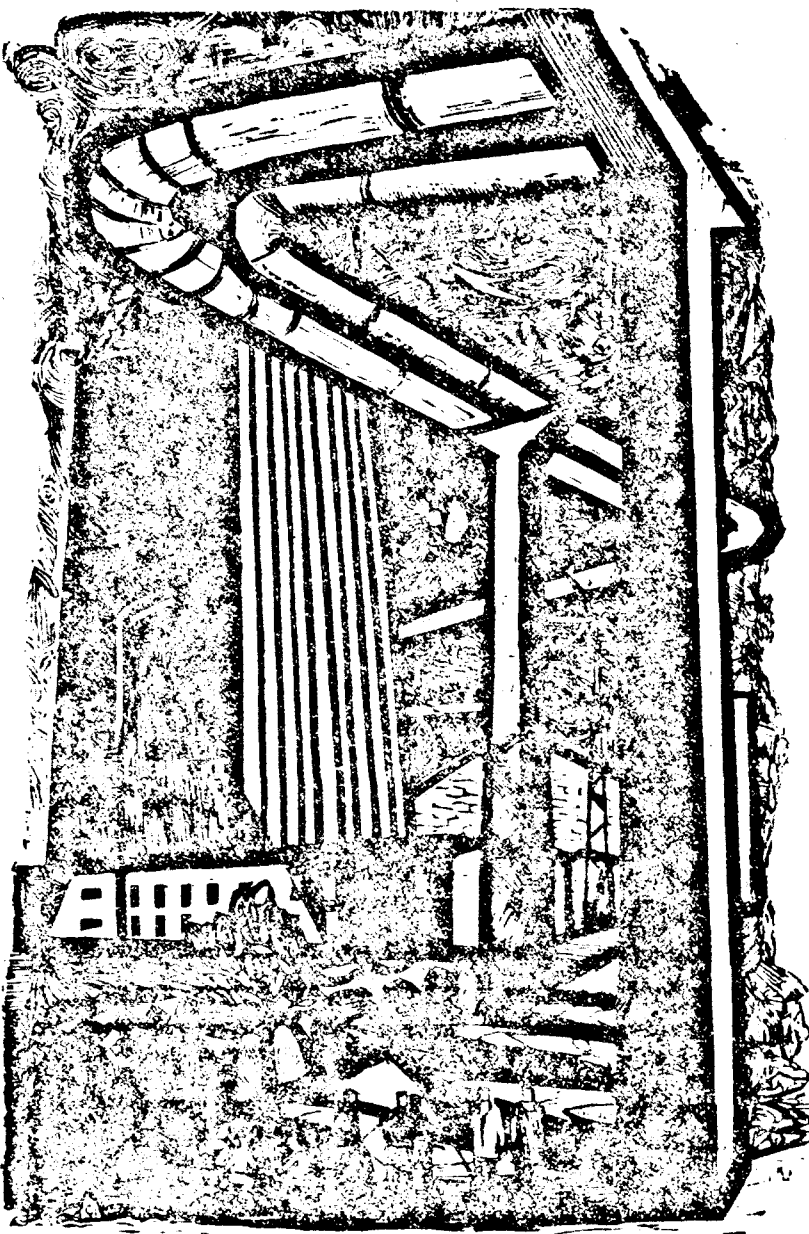
A nyereségi terv nemteljesítése Kronberger Lajos, a Nemzeti Bank aradi fiókjának igazgatója

(Folytatása a II. oldalon)

Boldog, bőséges új esztendőt kíván

olvasóinak, levelezőinek, külmunkatársainak a Vörös Lobogó szerkesztőségének munkaközössége

BOLDG ÚJ ESZTENDŐT!

Cott Ioan:

UJ ORIASOK

TELEVIZIO

FILMEK

december 31.

22.00—5.00 Speciális szilveszteri műsor.

Január 1.

16.15 Betyárok — a Bucuresti stúdió játékfilmje.
 18.00 Boldog újévet, gyermekek! zenés szórakoztató műsor.
 19.00 Híradó.
 19.15 A képernyőn túl — a tv-stúdió filmje.
 19.35 Részletek a szilveszteri tv-műsorból.
 22.45 Hazánkban járt szölisták: Sarita Montiel.
 23.00 Híradó.

Január 2.

18.00 Gyermekeknek és iskolásoknak: Tándarica kalandjai.
 19.00 Híradó.
 19.15 Részletek a szilveszteri tv-műsorból.
 20.00 Varieté-műsor — közvetítés a bukaresti Opera- és Baletszínházról. — A szünetben: A mimikri — film.
 22.45 Híradó.

Január 3.

18.00 Marcel Anghelescu, a nép művésze mond mesét a gyermekeknek. — Iskolásoknak: 1001 kérdés.
 18.58 Pontos idő.
 19.00 Híradó.
 19.10 Kézilabda: Románia—Japán — közvetítés a Floreasca sportcsarnokból.
 20.15 George Cosbuc, a román föld éneke — dokumentumfilm.
 20.30 Színházi est: Moliere Nők iskolája című darabja a Barbu Delavrancea Színház együttesének előadásában. A szünetben: Szarmata-tenger — Fekete-tenger — film.
 22.35 Híradó.

SZOMBAT

SZOMBATON, december 31-én este fél 8 órakor: **Pentru alții proastă, pentru ea deșteaptă** (Bérlet-szünet).

VASARNAP, január 1-én délután fél 4 órakor: **Avarul** (Bérlet-szünet). Este fél 8 órakor: **Pentru alții proastă, pentru ea deșteaptă** (Bérlet-szünet).

HÉTFŐN, január 2-án délután fél 4 órakor: **Pentru alții proastă, pentru ea deșteaptă** (Bérlet-szünet). Este fél 8 órakor: **Avarul** (Bérlet-szünet).

BUÉK

Kitüntetések az Államtanácsnál

Péntek délelőtt ünnepélyes keretben között érdemrendeket adtak át Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsánál.

A magas kitüntéseket Chivu Stoica elvtárs, az Államtanács elnöke nyújtotta át.

Az ünnepségen jelen voltak a következő elvtársak: Iosif Banc, Gere Mihály, Ilie Murgulescu, az Államtanács alelnöke, Grigore Geamănu, az Államtanács titkára, Gheorghe Stoica, az Államtanács tagja, Mihail Florescu és Ion Iliescu, az RKP KB osztályvezetői, Mihai Suder, Ion Baicu, Emil Drăgănescu miniszterek.

A munkásmozgalomban kifejtett hosszúságú tevékenységért és a szocializmus építésében szerzett kimagasló érdemeiért a Tudor Vladimirescu érdemrend I. fokozatával tüntették ki Zina Brincu elvtársnőt.

Románia Szocialista Köztársaság XIX. évfordulója alkalmából a polgári repülés szektorában kifejtett tevékenység során szerzett kivételes érdemeiért a Románia Szocialista Köztársaság Csillaga érdemrend II. fokozatát nyújtották át C. Sendrea vezérőrnagynek és a Munkaérdemrend II. fokozatát D. Olaru, Gh. Sandru, D. Mănică, Stelian Bănică, N. Milea, C. Rotariu, Fl. Gîrjoabă, Gh. Manolache, I. Soima és A. Banu elvtársaknak, valamint a Románia Szocialista Köztársaság Csillaga érdemrend III. fokozatát, a Munka-

érdemrend III. fokozatát és a Ro-

mánia Szocialista Köztársaság Csillaga érdemrend V. fokozatát 75 elvtársnak.

A Villamosenergiaügyi Minisztérium keretében végzett tervezési, építkezési, szerelési és üzemeltetési tevékenység során szerzett kivételes érdemeiért a Románia Szocialista Köztársaság Csillaga érdemrend III. fokozatával tüntették ki Victor Sabovici, I. Iorgulescu, Dorin Pavel, A. Rosu elvtársakat, valamint a Munkaérdemrend III. fokozatával, a Románia Szocialista Köztársaság Csillaga érdemrend IV. és V. fokozatával további 181 elvtársat.

A vadászati szektor megszervezésében és fejlesztésében és az erdőségi melléktermékek hasznosításában szerzett kivételes érdemeiért a Munkaérdemrend II. fokozatát adományozták Gh. Feneser és Gh. Pasat elvtársaknak, valamint a Munkaérdemrend III. fokozatát és a Románia Szocialista Köztársaság Csillaga érdemrend V. fokozatát 23 elvtársnak.

A kitüntetések átnyújtása után Chivu Stoica elvtárs a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága, az Államtanács és a kormány nevében melegen gratulált a kitüntetetteknek, s egészséget, újabb sikereket kívánt nekik további tevékenységükben.

A kitüntetettek nevében Zina Brincu, Constantin Sendrea vezérőrnagy, Valter Gutiu és Radu Constantin mondott köszönetet.

Gondolatok 1967 küszöbén

MARGINEAN LIVIU, a városi pionirtanács elnöke:

— Az előző esztendőkhöz viszonyítva, 1966-ban valósítottuk meg a legjobb eredményeket. A hektáronkénti kukorica termésünk elérte a 4233 kilogrammot, — ilyen még nem volt Pécskán — és első ízben sikerült eredményesen tenünk a zöldszékletes szektort is. Itt a pótvadalmazás bevezetése sokat lendített a munkán, — amely 1200 000 lejnyi jövedelmet biztosított a szövetkezetnek a tervezett 780 000 lejhez képest... Jövőre szeretnénk tovább építeni a különböző mezőgazdasági munkákat s ezenkívül több trágyára volna szükségünk... Ez egy személyes kívánság is: valamivel több időt tölteni három és fél éves leánykórámmal.

GASPAR LAJOS, a pécskai Avintul mtsz agrár-mérnöke:

— Számos európai országban és Kínában, Mongóliában, a Koreai NDK-ban jártam. Ugy érzem, sporteredményeim lehetnek volna még jobbakk is.

Számomra az idei év hozta meg az igazi győzelmet: kétszeres román és háromszoros balkán bajnokságot az asztaliteniszben. Régi álmom volt bejutni a legjobbak közé... Sajnos, az Európa Bajnokságon nem egészen úgy sikerült a rajt, ahogy akartam... No, de 1967 áprilisában a stockholmi világbajnokságon még javíthatok.

BOKOR KLARA, a 3. számú licium X.C. osztályos diákja:

— Az idei év nagy választás elé állított. Határozom kellett, hogy humán vagy real szakon folytatom tanulmányaimat. Tudtam, hogy ez a lépésem döntő befolyással lesz pályaválasztásomra is. A real szakra iratkoztam. Az első negyedévet 9,80 átlaggal zártam. Nagyon szeretem a matematikát, kémiát. Különben is ipari vegyész szeretnék lenni. De addig még nagyon sokat kell tanulnom. Kívánságom az, hogy januárban jól szerepeljek a kémia olimpiász városi szakaszán, ismét bejussak a tartományi vetélkedőbe, s onnan tovább az országos döntőbe. Az lesz az igazi erőpróba!

MIHAILCA ELEONORA, élsportoló:

Gyümölcsöző gazdasági tevékenység mérlege

(Folytatás az első oldalról)

se szoros összefüggésben áll egyrészt a késztermékek értékesítésében keletkezett hátrálékokkal, másrészt pedig az önköltségi ár túllépésével. Ezért kell felelősségteljesen elemeznünk a magas termelési költségek okait és megtalálni csökkentésüknek útjait. Elsősorban azoknál a vállalatoknál kell nagy gondot fordítani az önköltségi ár csökkentésére, ahol az erre vonatkozó mutatószámot nem teljesítették, mint a Muresul vállalatnál, a Cukorgyárban, valamint a Kö-kitermelő vállalatnál. De figyelemmel kell fordulni e fontos gazdasági feladat felé azoknál az egységeknél is, amelyeknél bár sikerült tiszteletben tartani vagy bizonyos mértékben csökkenteni az önköltségi mutatót, mégsem merítették ki maradéktalanul a rendelkezésükre álló belső tartalékokat, erőforrásokat. Gondoljanak arra, hogy éppen e tartalékok bő forrása az, ami lehetővé tette az önköltségi ár előirányzatának tiszteletben tartását olyan körülmények között is, amikor e kérdéssel csak felületesen foglalkoztak. Miért ne állítanák ezt az előnyös lehetőséget fokozottabb mértékben a termelés, az üzem, az egész nemzetgazdaság szolgálatába? Mert például, hogy csak a selejtes áruból keletkezett veszteségről beszéljünk, ez 11 hónap alatt majdnem 7 millió lejt tett ki városi viszonylatban. Például a Szerszámgépgyárban, a Vagongyárban, a Fierarul gyárban, a Bütorgyárban, a Gépjármű Üzemben, az Electromotálban, a December 30 gyárban, a Victoria örágyárban stb. veszteséget voltak kénytelenek elkönyvelni a selejtekből kifolyólag. Vannak

olvan vállalatok is, amelyek a selejtől származó költségeiket könyvelésükben nem tartják nyilván, pedig ezzel egyáltalán nem szolgálják vállalatuk érdekét. Mert ha úgy tekintik, hogy ezen selejtköltségek nem léteznek, akkor ez azt jelenti, hogy azok kiküszöbölésének elemzésével nem is foglalkoznak kellőképpen. Ez különösen érvényes az élelmiszeripari vállalatokra, mint például a Refacerea, valamint a Tej- és Húsfeldolgozó vállalatokra stb., amelyek könyvelésben 11 hónap alatt nem szerepelt a selejt.

1967. évi tervünk megvalósításában egyik sarkalatos feladatunk a vállalatok rentabilitásának fokozása. Nem elég az, hogy nyereségi tervünket teljesítsük, hanem olyan intézkedéseket is kell tennünk, amelyek segítségével a nem jövedelmező választékokat rentabilitásáig tegyük. Ilyen feladatok előtt áll többek között az ICIL, a Refacerea, a Húsfeldolgozó Vállalat, stb. vezetője, amelyeknek termelési tervében még ilyen cikkek is szerepelnek.

Gazdasági tevékenységünk egyik igen fontos mutatószáma termelvényeink minőségének állandó javítása. Ezen a téren 1967-ben minden vállalatunk igen nagy feladat előtt áll. — Különösképpen vonatkozik ez azon vállalatok kollektívára, melyeknél elég gyakran előfordul, hogy áruszállítványait a vevők minőségi kifogások miatt visszautasítják. Ez év 11 hónapjában 762 ilyen minőségi visszautasítás fordult elő, majdnem 15 millió lejt értékben. Ilyen vonatkozásban megemlítjük a December 30 gyárat, a Teba gyárat, a Húsfeldolgozó és a Frigorifer vállalatot. A minőség javítását a legnagyobb erőfeszítéssel kell vég-

ni, mert szocialista államunk minden anyagi és műszaki eszköz rendelkezésünkre bocsát, hogy kiváló minőségű árut termelhessünk. Így csupán szervezési hibákról beszélhetünk, hanyagságról, nemtörődomségről, a szakmai továbbképzés iránti elégtelen igényességről, a kellő ellenőrzés és oktatás hiányáról, a személyes felelősség megállapításának elhanyagolásáról és bizonyos esetekben indokolatlan engedékenységről. Nem engedhetők meg, hogy a minőségi kérdés bármilyen vállalatban is háttérbe szoruljon.

A fentiek előrebocsátásával nagyon időszerűvé válik, hogy most, amikor a Nagy Nemzeti gyűlés ülésének törvénybe iktatták az 1967. évi termelési feladatokat, jól felkészüljünk pártunk útmutatásai alapján nemcsak a feladatok teljesítésére, hanem azok tulszámolására is. A pártvezeték irányításával minden vállalatban megkezdődött az 1967 évi terv feldolgozása, annak felosztása üzemszintűekre, gépekre, emberekre. Mindent meg kell tenni a termelés előkészítéséért, ritmikus megvalósításáért. A tömegek aktív hozzájárulását, javaslatát alapján, pártunk útmutatása nyomán, még ez év augusztusában kidolgozták a műszaki-szervezési intézkedések tervét, amelynek gazdagítása és kibővítése most van folyamatban. Ez nem kis feladat, nagy hozzáértést, kitartást, magasfokú öntudatot és szakismeretet kíván. Az 1966-ban elért eredmények biztos zálogát képezik annak, hogy öntudatos munkásságunk, szakképzett kadereink, pártunk irányításával 1967 nagyszerű feladatát is sikeresen megvalósítsák.

Búcsú és találkozás határvövényél

(Folytatás az első oldalról)

azt sem, hogy a tervmutatókat jelentősen tulszámnyaltuk a rost-kender, a cukorrépa és más ipari növények termesztésénél is. A mezőgazdasági termelőszövetkezetek tagjainak határtalan lelkesedésétől, hozzáértésükről és szorgalmáról beszélnek az alábbi számadatok is: ebben az esztendőben a konyhakerti növények termesztésében az előirányzott 28 380 tonna helyett 31 517 tonnát értek el, ami átlalában 15 870 kilogrammos hektáronkénti átlagnak felel meg.

Egy másik gazdasági ág, amelynek fejlesztésére megkülönböztetett figyelmet fordítottak a termelőszövetkezetekben, az állattenyésztés volt. Ezen a téren is lényeges javulás állt be. nemcsak a létszám gyarapítását, hanem az állatok hozamképességét illetően is. Ennek eredményeképpen már december 1-én nemcsak teljesítették, hanem túl is lépték a tej, hús és más tervmutatókat. Ev végéig például az előirányzott 180 375 hektoliter tehéntej helyett 210 000 hektoliteret értek el.

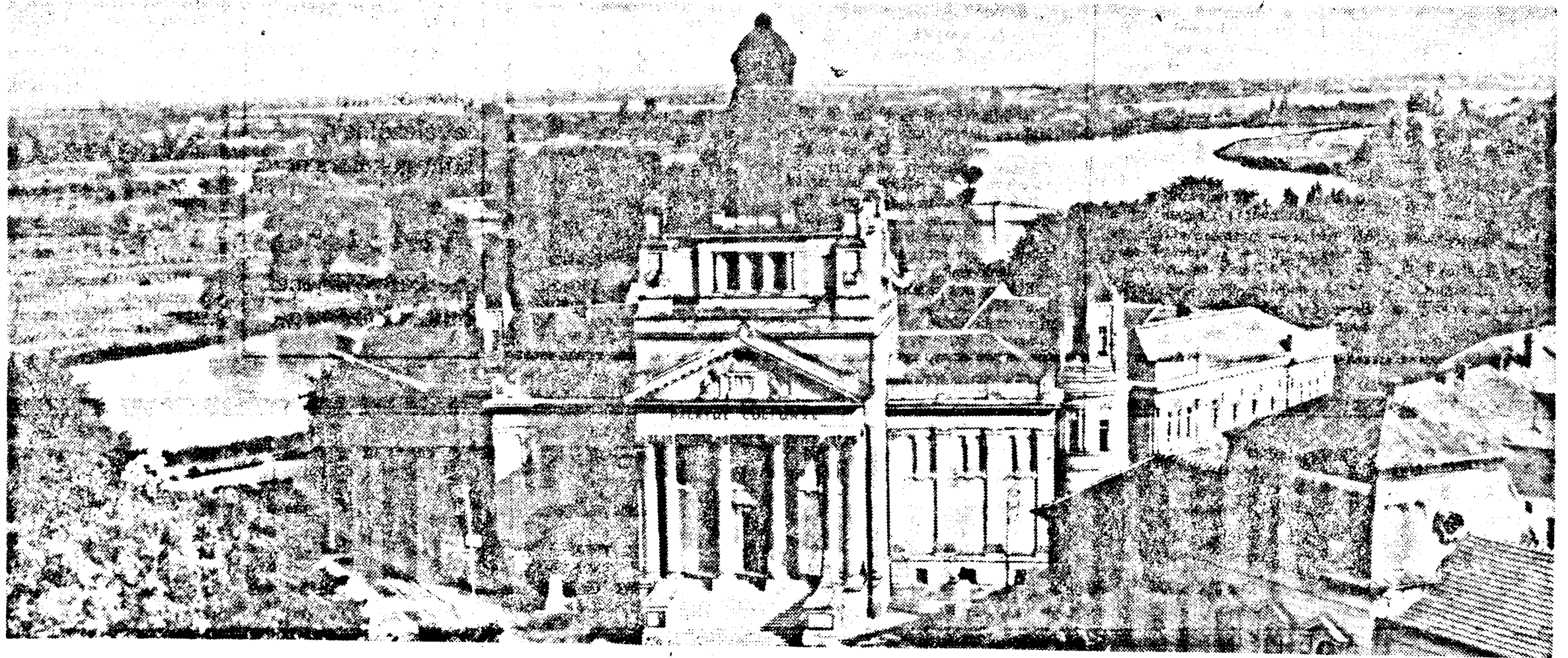
A terméshozamok növekedése lehetővé tette az árutermelési mutató tulszámnyalását is. Az á-

ruttermelés egyébként búzával 105, kukoricánál 101, cukorrépánál 107, kendernél 120, konyhakerti növényeknél pedig 110 százalékkal vált valóra.

A terméshozamok növekedésével csaknem valamennyi mezőgazdasági termelőszövetkezetben valóra vált az értéktörv, sőt mi több, túl is szárnyalták azt. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy termelőszövetkezeink pénzjövödelme meghaladja a 280 millió lejt. Ez 30 millióval több, mint amit 1965 végén könyveltünk el.

Az esztendőforduló azonban nemcsak a számvetés, az össze-

gezés, hanem a tervezés pillanata is. Miközben visszapiantunk a megtett utra, előre is tekintünk a holnapra, az újesztendői feladatokra. Van mire készülnünk, van bőven tennivaló. Az RKP KB december 21—23-i plenáris ülésén Nicolae Ceausescu elvtárs zárobészédében az elért nagy sikereket és az előttünk álló távlatokat elemezve rámutatott azokra a korlátlan lehetőségekre, amelyeknek kiaknázásával országunk és benne rajonunk szocialista mezőgazdaságának dolgozói, a termelőszövetkezetek tagjai még nagyobb mértékben hozzájárulhatnak a nemzeti jövedelem, a szocialista felhalmozás gyarapításához.

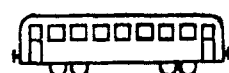

Szilveszter 1966

Kása János

POHÁRKÖSZÖNTŐ

Szilveszter-éj. Most ünnepel az ország. Tüst bug a hur, kinyújtóznak a hórak s a Kárpátok fenyvesein kigyulnak a neon-gyertyák, tiszta fények hullnak, csillagszórók lobbannak lángra szerte, bennük izzik erőműveink lelke. Milliárdok terítve ma az asztal, ezernyi jóval, mit szívük magasztal: bőség és béke mindenki tányerjén, boldogság csillan kenyereinknek héján, ösztönzés él minden cseppnyi borunkban, bizalom, hűség és a poharunkban. Fel a pohárral, fel az okos szóra, kopog az újév, kong a toronyóra... Egy kortynyi bort ez ősi, bátor népre, hősi szívre, szorgalmas kezre, amelynek nyomán élet szökken szárbá, épül a gyár s a gabona hulláma özőnik, mint a tengerár dagálya.

A nagyvilág figyeljen fel szavára! Eltessük most hazánknak drága földjét, amely őseink verejtékét, könnyét, aranyrögökkel olvasztotta össze s gyémántot foglalt minden aranyrögbe. Eltessük őket, kik e kincseshányát izmos karjukkal számunkra feltárták, kiknek híret csattogó sínpar zengi, a munkást, ki a gépet megteremti, ki álmaival színezi a kelmét, és eltessük a tudóst, a lángelmét. Egy kortyot most a holnap mosolyára, a gyermekre, a leendő anyára. Hol szeretet ringat száz emberöltőt, napugár aranyozza be a bölcsőt. Most töltünk bort szízültig a pohárba és emeljük fel, magasa: a pártat! A célra, amely erőnk összevonja, a hőlcsekre, mely sorsunkat fonja.

Miért ne szabadalmaztatnánk?

Remélem, megbocsátanak nekem, halandónak, amiért most év végén ahelyett, hogy vidám történeteket, kacagtató anekdotákat mondanék el, hétköznapi teendőkről beszélek, sőt javaslatokkal zaklatom az olvasót. De hát mit tegyek, nem vagyok humorista és nem is szeretném, ha a rövid tréfákat kiigazító kedélyes emberek azzal valódnának, hogy csak egy kopogtatás nélkül berkeket tört. Szóval, óvatos ember vagyok. Ezért hát a szokásomhoz híven csak prózai dolgokról beszélek. Ha esetleg ezen nevetnének: mosom kezemet. En jegyzetet írtam, nem humorosakat.

is akartam mondani... Ja igen... olyan kukorica kikísértelvezését javasolom, amelynek nincs szára. Előnye, hogy nem kell utána behordani azt. Termesztését azon szövetkezetek figyelmébe ajánlanám, amelyek még a mai napig sem hordták be a szárat.

Ha már benne vagyunk, még egy ötletem van, amelyet a mezőgazdasági felszereléseket gyártó egyesületek figyelmébe ajánlok. Gvartsanak hangfogót a tehénnek szájára, nehogy bögésüktől összedüljön a szövetkezetek istállója.

Persze volna még egynéhány javaslatom. Elképzelésem, mint pasztillatarkamány vagy olyan állatok tenyésztése, amelyek vízben is meglelnek, hiszen néha-néha becsorog az eső az istálló tetelén. Ugye, nem is voltam hosszú.

U. i. Találmányaim ingyenes alkalmazását engedélyezem.

U. i. Találmányaim ingyenes alkalmazását engedélyezem.

U. i. Találmányaim ingyenes alkalmazását engedélyezem.

HUMOR

Victor Hugo egyszer Poroszországba utazott. A határon a vámőr a következő kérdést tette fel neki:

Elválhatatlanok

Ellenségek a kezdet és a vég — de görcsösen fogják egymás kezét.

SZERÉNYÍTŐ

Minden porszem a csucson mérje le, mi lenne a völgyben is érdeme!

IRÓNIA

Nem vagyok én, — mondom — fá-

Igaz, a fa néha lánkol.

KINCSKERESŐK

Volt, hol nem volt, még az Operenciás tengeren is, tül, ám Zimándközön innen, volt egy nagy város. Ott épült egy szélesnyelű kanyargó folyó mentén. Szerették is a lakosai olyannyira, hogy váltig mondogatták: „Ki e folyó vizét issza, vágyik annak szíve vissza”.

Elt e városban mindenki boldogul, zavartalanul, amíg egy szép napon el nem terjedt a hír, hogy hadában valami nagy varázsló kincset rejtett el a város alatt. Attól a pillanattól kezdve megváltozott a helység képe. Aranyások, kincskeresők nőtték ki a földből és vajúdni kezdtek a simára aszfaltzott utcákat, tereket, a pázsított, virágtól tarka parkokat. Turtak-furtak reggeltől estig, estétől reggelig fáradhatatlanul. Csöveket fektettek le a mély gödrökbe, majd úgy, ahogy betemetették az üregeket és mentek tovább ásni.

S alighogy az aranyások hadának első hulláma elvonult, jött a második, a harmadik, a ki tudja hanyadik. Így történt, hogy amit az egyik csoport kincskereső éjjel betemetett, azt a másik nappal felbontotta. Dimbesek-dombosok lettek a város utcái, terei, parkjai. A lakosok meg lassan-lassan alpinistákka váltak. Kitartóan gyalogoltak az olykor la-

Mese felnőtteknek

tyakos kaptatókon és nagyokat fújtatva ereszkedtek le a lejtőn. Néhanán közülük régi gyakorlattal rendelkező idegenvezetőknek szegődtek el a gyönyörűségei kárpát üdülőhelyeken. De a többség maradt kitartóan és otthon tett hatalmas magaslati turákat.

Mi ebből a tanulság? Az, hogy ez utóbbiaknak van igazuk, mivel távlatban szemléljük az aranyások igyekeztét. Bár a kincskeresők működése évről-évre tetemes összeget emészt fel a város költségvetéséből, lassan-lassan olyan hamisítatlan hegyes-völgyes vidékké válik az egész tájak, hogy bizonyára fellendül majd az idegenforgalom. Erdemes lesz bárholonnan a városba jönni magaslati levegőt szívni.

— j —

Üldözöm a szerencsém

SZATIRA

hanagítani a szerencse istenasszonyát. Lefeküdtem és csakhamar nyugtalan álomba merültem.

Másnap reggel, mintha nem is érdekelne a huzás eredménye, végigbongásztam az újságot s csak nagy későre kerestem meg a kis közleményt. Remegni kezdtem, amikor az én második számomat is felfedeztem. De ez az én álmod! A harmadik szám-ból pont az az egy hiányzó, amelyet a gondos kom-

és újból megvettem. Így ment ez heteken át. De hol a kulcsok száma bizonyult soknak, hol a telefon szám túl kevésnek; s a kombináció sehogysem stimmelt.

Félév után meguntam a jártakat. Új kombinációt kezdtem törni a fejemet. Amint hazafelé mentem az irodából, mint isteni szikra a he- tes villant az eszembe. Ez lesz a szerencsés szám! A hetes a legerősebb lap az e-

gyik kártyajátékban. Hőfe- herket a hét törpe segítette ki a bajból. A hetedik na- pon van a munkaszünet. Mindez elég komoly érv ah-

gépkecs. Orrán a kombiná- cióhoz szükséges rend- számmal. Vezetője sebesen hajtott, ezért csaknem az utstak közepére szaladtam, hogy a számokat jobban lássam. Am erre nem kerül- hetett sor... A fékesikora- gára még emlékszem... Meg Fortuna áldására... Igaz, kicsit kemény ökle volt, akárcsak egy gépkecs- vezetőnek. De mégis neki köszönhetem, hogy boroga- tással a homlokomon otthon a fotelben és nem valamely- lyik kórházi ágyon szohettem az újabb kombinációt. Meg- tapogatom fejembüjből a dudorokat s újabb ötletet támad. Mégvan az új kom- bináció alapja. Ez már nem olyan veszélyes, mint a- a kocsis rendszám. Mert u- ve mégiscsak nevéstéges lenne, ha épp most adnám a küzdelmet, amikor már a szerencsém nyomában va- gyok.

Péterfi Rozália

Nem búcsúszom gépkocsin az óévtől!

Még a hét elején megbeszél- tem egyik testi-lelki bará- tommal: gépkocsin kö- szöntjük az újesztendőt.

Azóta is sokat foglalkoztatott ez a gondolat, nem csoda, hát, ha az éj- szaka álomban is megjelent a „remekbeszabott” Renault. Ott áll- tam a sarkon megpakolva minden jóval, amikor a járda mellé húzott az autó.

— Pattanj fel — hajol ki belőle Miki, a barátom.

Felpattantam. Felbugott a motor s előrelendült a kocsi. Olyan sze- rencsésen, hogy összekoccant a két üveg narancslé, amivel éjjelkor koccintani akartunk, mert úgy motoros, autós, nem fogyaszt „kar- cost”. Hallottam a recsenést, de nem mertem Mikinek szólni, hagy- tam, hogy vezessen nyugodtan to- vább.

Már az országuton robogtunk, a- mikor valami gyanús nedvességet éreztem magam alatt. Nem hall- gathattam tovább, szóltam Miki- nek, hogy álljon meg, mert oda van a két üveg valódi „háromcsil- lagos” narancslé.

— Tudhattam volna — csattant fel — ilyen kétébalkeszes csak te le- hetsz. Bezzeg Pubi...

— Hát, ha Pubi bezzeg, akkor miért nem hívtad őt?

Ezen aztán bemelegítésnek ala- posan össze is szólalkoztunk. Még nagyobb lett a haddelhadd, amikor kiderült, hogy a narancslé péppé áztatta a kenvert, lemosta a gla- zurát a tortáról és az országot zök- menő üvegcserepekkel spékelték meg az ünnepi pécsvényt.

— Most dobhatod az egészet a személtre!

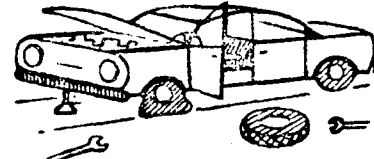
Mit tehettem volna? Dobtam.

— Sebaj, vigasztaltam Mikit.

Majd a legközelebbi városkában veszek ennivált és narancslevet is. Marmogott és vezetett tovább. Úgy futott a kocsi, mint az álom, de ki tudja, hogy, hogy nem, meg- sem haladtunk. Hát igen, álomban minden lehetséges.

Mentünk, mentünk, észre sem vettük az idő múlását. Egyszer csak nazvot pukkant valami.

— Hallod, Miki! Éjjel van, sor- túzzel köszöntik az újesztendőt!

kenegettük, ragasztottuk, tapogat- tuk, fujtuk és szereltük. Aztán in- dultunk.

Már megkönnyebbülten lélegez- tünk fel: mostmár menni fog min- den, mint a karikacsapás, amikor messziről fénytenger villant az é- gen.

— Na végre, egy város — sóhaj- tottam fel.

Es valóban város volt. Talán be is értünk volna, ha a helység szélén lévő posztnál meg nem állítanak.

— Kérjük az iratokat, — lépett a kocsizhoz a milicista. De még mi- előtt odaadtuk volna az aktákat, be- hajolt a kocsi és a körülszimatolt.

— Maguk alkoholt fogyasztottak!

Tiltakozni próbáltunk, narancslé- re hivatkoztunk, de nem lehetett meggyőzni.

— Mióta párolják borból a na- rancslevet?!

Igy kerültünk a miliciára kocsis- tól.

Annvira a fogda pricesén frez- tem magam, hogy felrezzentem. Megdörzsöltem a szememet és fel- pattantam. Akkor vettem észre, hogy otthon ülök az ágyam szélén.

Kaptam a telefonkagylót és fel- tárcsáztam Mikit:

Ficsúrfejen hosszú haj

Ez a haj, ez a haj, hej!

Mellékes alatta az üres fej.

„Szélllel bélelt” divat

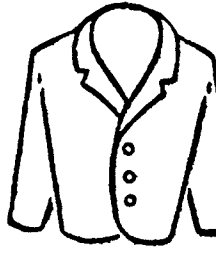
— Hogy trombita a nadrágon- nak szára? Ha nem volna, a szél min trom- bitálna?

Bővül a dézsmáló ruhatára

(Kinek zakója, vegye magára!)

Emeljük a fizetésem, Uessék egy szép öltönyt késznem.

„Emellem” a bevételt, Garderobom is meglelt.

Ez a divat de zajos, Csikós lett a divatlos.

BÜEK

J. B. Tito beszédét közvetítette a jugoszláv rádió-televízió

A jugoszláv rádió-televízió „Aktuális beszélgetések” című heti adása keretében Josip Broz Tito, Jugoszlávia SZSZK elnöke különböző belső kérdésekkel foglalkozott, különösen a gazdasági és szociális reform alkalmazásában elért ideiglenes eredményekkel és a JKSZ átszervezésének néhány kérdésével. Hangsúlyozta, hogy le kell mondani a túlságosan nagyra törő beruházási tervekről, biztosítani kell a dináris stabilitást. Hangsúlyozta, hogy a reform végrehajtásában nehézségek merülnek fel.

Jugoszlávia sokat fejlődött — mondotta a szónok. — Nem állithatnám, hogy nagyon fejlett ország, de közepes fejlettségű ország-gá vált.

Rámutatva, hogy a következő esztendő számos megoldásra váró kérdést állít a jugoszláv gazdaság elé, J. B. Tito kijelentette, hogy az 1967. esztendő a legnehezebb év lesz. Eddig kiküszöböltünk néhány nagy hibát. Mindenesetre legnagyobb sikereink egyike az volt, hogy az emberek kezdték fogva megérteni, hogy radikális intézkedéseket kell tenniük gazdaságunk szüntelen fejlesztése érdekében.

A mezőgazdaság fejlesztésével kapcsolatban Josip Broz Tito hangsúlyozta, hogy fokozni kell a buza-termelést, mivel az USA nem ad többé hitelbe búzát Jugoszláviának. Tito elnök rámutatott, hogy ez ellen nincs semmi kifogása és kijelentette, hogy Jugoszlávia maga is meg tudja oldani ezt a kérdést, de eddig nem történtek meg a szükséges lépések ebben az irányban.

Ezután Tito elnök kifejtette véleményét a nemzetközi helyzet több kérdéséről. Hangsúlyozta, hogy ma

a békéért kell harcolni. A békeharcot pedig a Vietnámban folyó amerikai agresszió elleni harcral kell összekötni. Ez az agresszió, amely egy független ország ellen irányul, ma olyan ponthoz érkezett és olyan méreteket öltött, hogy kényszerrel áttérjünk más országokra is, ha nem itéljük el nyíltan és erősen.

Befejezésül, kontinensünk politikai helyzetére utalva, Josip Broz Tito ezeket mondta:

„Az európai és a keleti kommunista pártok úgy vélik, hogy a szocialista és a kapitalista országok kommunista pártjainak tanácskozást kell tartaniuk az európai biztonság kérdésében. Nincs semmi kifogásom az ellen, hogy a kapitalista országok kommunista pártjainak képviselői tanácskozást tartsanak. Különben is a kapitalista országok kommunista pártjainak képviselői-re tartozik az a kérdés, hogy találkoznak-e megvitassák és előmozdítsák az európai biztonsági kérdést. Ami az európai kapitalista országok kommunista pártjai és a szocialista országok kommunista pártjai képviselőinek találkozásait illeti, véleményem szerint ez a legtöbb ártana, mint használna. A jelek szerint ebben a kérdésben bizonyos nyomás észlelhető, aminek az emberek nem szívesen vetik alá magukat. Számunkra fontos az európai biztonság elérése és állami vonalon mindenben támogatjuk ezt az ügyet. Véleményem szerint az lenne a legjobb, ha most nem kerülne sor ilyen tanácskozásra, hanem csak a kapitalista országok kommunista pártjai ülnének össze. Magától értetődik, hogy ebben az esetben a pártok más kommunista pártok támogatását is élveznék.”

Ki lesz Erhard utóda?

BONN. (Agerpres).

A nyugat-németországi Kereszténydemokrata Unióban most egy újabb probléma, nevezetesen az új elnök megválasztása ad okot heves vitákra. Az elnöki tisztséget eddig Erhard volt kancellár töltötte be, aki azonban bejelentette visszavonulási szándékát és ugyanakkor közölte, hogy Josef Hermann Dufhues, a Kereszténydemokrata Unió Észak-Rajna-Vesztfália tartományi szervezetének elnöke szeretné utódul. Dufhues egyébként bejelentette, hogy jelölti magát a pártelnöki tisztségre. Másrészt Kiesinger jelenlegi kancellár is valószínűleg

pályázik az elnökségre, noha a Frankfurter Rundschau péntek reggeli számában közölt interjújában kijelentette, hogy még nem jutott végleges elhatározásra. Mint monddta, a jelöltség vállalása számos tényezőtől függ. Eddig ugyanaz a személy volt a KDU elnöke és a kancellár, amint az Adenauer és Erhard esetében is történt. Az új kancellár véleménye szerint azonban nem kellene, hogy a kormány valamely tagja vállalja a pártelnökséget.

Egy másik valószínű jelölt Rainer Barzel, a kereszténydemokrata parlamenti csoport elnöke.

A Kereszténydemokrata Unió vezetőbizottsága január 5-én választja meg a párt új elnökét.

Terjed a spanyol munkások sztrájkmozgalma

MADRID. (Agerpres).

A spanyol munkások sztrájkmozgalma az utóbbi időben nagy arányokat öltött. A bilbaei Laminados en Bandas üzem munkásai csaknem egy hónapja sztrájkolnak, a bércek emelését és a munkakörülmények javítását követelve. A szakszervezet felhívására Biscaya tartomány összes fémipari munkásai elhatározták, hogy sztrájkba lépnek, ha az említett üzem vezetősége a legrövidebb időn belül nem teljesíti a munkások követeléseit.

Említsük még, hogy két nappal ezelőtt a madridi fém munkások is sztrájkba léptek, hasonló követelésekkel.

Párizsban tiltakozó gyűlést rendeztek a vietnámi háború ellen.

MI ÚJSÁG A KULPOLITIKÁBAN

A „kis háború” 1966-ban 15 milliárd dollárjába került az USA-nak

Ezekben a napokban az amerikai sajtó következtetéseket von le az Egyesült Államok 1966. évi politikájával kapcsolatban. A politikai szerkesztők és megfigyelők elemzik 1966 legfontosabb eseményeit. Ezek egyike a vietnámi háború, amely egyre nagyobb aggodalommal tölti el az Egyesült Államok lakosságát. Amint az US News and World Report című folyóirat megállapítja, az Egyesült Államok mind nagyobb összegeket fordít erre a háborúra — a veszteségek pedig szüntelenül növekednek... Többet kell fizetnünk, mint amennyire eredetileg számítottunk. Tovább csökken az Egyesült Államok tekintélye a 1967-ben az ország újabb megpróbáltatásának néz elébe — írja a lap, majd így folytatja: „A vietnámi háborúval kapcsolatos kiadások máris kolosszálisak és tovább növekednek annak ellenére, hogy nem mutatkoznak sem a győzelem, sem döntő sikerek jelei”. Erre a „kis háborúra” 1966-ban 15 milliárd dollárt költött az Egyesült Államok a jelek szerint pedig a jövő évben a kiadások összege elérheti a 24 milliárd dollárt. Noha Dél-Vietnámban növekszik az amerikai katonai erők, ennek az országnak a népe „magabiztos és épp olyan erős, mint mindig”. Ebben a kis országban az USA óriási hadsereget összpontosított, vadászgépek és bombázók száza nap-nap után 100–150 támadást intéznek dél-vietnámi és észak-vietnámi célpontok ellen. A Vietkong (Nemzeti Felszabadítási Front — szerk. megj.) partizánjaival szemben a dél-vietnámi reguláris csapatok 300 000 katonája, 300 000 rendőr, több, mint 360 000 amerikai katonája és több, mint 56 000 dél-koreai, thaiföldi, fülöp-szigeti, új-zélandi és ausztráliai katonára harcol. Az amerikai csapatok állománya 1967-ben 500 000-ig növekszik, vagyis 47 százalékkal nagyobb lesz, mint annak idején a koreai háborúban. Ennek ellenére — írja befejezésül az US News and World Report — „egyre többen vannak azon a véleményen, hogy Amerika nem kerül ki győztesen ebből a háborúból”.

Vessenek véget a vietnámi háborúnak

Amíg nem késő...

Aggodalommal teli levelek az USA elnökének címére

LONDON. (Agerpres).

Három nemes laburista képviselő pénteken a Times hasábjain nyílt levélben ítélt el a vietnámi háború amerikai eszkalációs politikáját. A levélírók — Emmanuel Shinwell, a laburista párt parlamenti csoportjának elnöke, a laburista jobbszárny egyik tekintélyes személyisége, Philip Noel-Baker, a Nobel-díj kitüntetettje és John Mendelson, a laburista balszárny ismert tagja — felkéri a brit kormányt, tegyen erőfeszítéseket a vietnámi háború megszüntetésére, „amíg

még nem késő”. A levél hivatkozik Harrison Salisburyra, a New York Times helyettes főszerkesztőjének Vietnámmal kapcsolatos leleplezéseire, s leszögezi: ilyen tragikus körülmények között Nagy-Britanniának feltétlenül ismét tiltakoznia kell az amerikai politika ellen.

Csütörtökön számos laburista képviselő és két liberális képviselő jelentette ki a parlamentben, hogy aggasztja a súlyosbodó vietnámi helyzet.

Száz amerikai egyetem diákjainak levele

WASHINGTON. (Agerpres).

Száz amerikai egyetem diákjai Johnson elnökhöz intézett leveleikben mélyes aggodalmukat nyilvánították az amerikai kormány magatartása miatt a vietnámi háborúval kapcsolatban. A levél írói felhívják a figyelmet arra, milyen ellentétek a kormány hivatalos nyilatkozatai a hadviselés és a valódi tények között. Az amerikai diákok leveleikben rámutatnak, hogy a jelenlegi háború egész Ásziára kiterjedő háborúvá fejlődhetne ki, amelyben már nem lehetne elkérni a nukleáris fegyverek bevetését. A levél végül leszögezi, hogy „az Egyesült Államok vietnámi célkitűzései ellentmondanak Amerika létezésének”.

... És miről ír Walter Lippmann

WASHINGTON. (Agerpres).

Egy évvel ezelőtt oktalanság lett volna feltenni a kérdést, hogy Johnson elnök számíthat-e arra, hogy 1968-ban ismét elnöké válasszák. Ma ez az amerikai politika rendkívül fontos kérdése — írja a Newsweek hetilapban Walter Lippmann, az ismert amerikai kommentátor. A múlt évhez viszonyítva sokat változott a helyzet és a republikánusok már latolgatják is annak lehetőségét, hogy bejuttatják a Fehér Háza, míg a demokraták arra számítanak, hogy Johnson

visszavonul, ha látja, hogy nincs esélye az újraválasztásra. A közvéleményben Johnsonnal kapcsolatban beállt változások annak tulajdoníthatók, hogy az elnök kiterjesztette a vietnámi háborút, bár a választások az ellenkezőjét ígérték. Johnson még nem bombáztatta mindazokat a célpontokat, amelyeket ellenele, Goldwater: a jánlott, de ami késik, nem mulik. Két évi pusztító, brutális és óriási kiadásokat igénylő háború után, két év „belföldi zűrzavar” után a republikánusoknak minden esélyük megvan arra, hogy győzzenek a választásokon. A demokraták csak akkor maradhatnak a Fehér Házban, ha a választási kampány előtt véget vetnek a háborúnak — írja Lippmann.

Megbeszélések az IPC és Szíria közötti olajválságról

A bagdadi rádió jelentése szerint Nászir Taleb iraki miniszterelnök megbeszélést folytatott Christopher Dalley-vel, az Iraq Petroleum Company (IPC) vezérigazgatójával az IPC és Szíria között fellemerült olajválságról. Bár a rádió nem részletezte a megbeszéléseket, bagdadi jól értesült körök azt állították, — írja a Reuter — hogy a Szírián átvezető olajvezeték lezárásáról volt szó.

A bagdadi rádió azt is közölte, hogy máig a társaság kifizeti az iraki kormánynak az év utolsó negyedére esedékes járadék nagy részét, a többit pedig január 7-én.

Ruba határozottan halad előre

NYOLC ÉVE GYŐZT A NÉPI FORRADALOM

A kubai nép a kommunista párt és a forradalmi kormány vezetésével történelmileg rövid idő alatt kiemelkedő eredményeket ért el és valóra váltotta a moncadai és a Sierra Maestra-i hősök programját. A Szabadság szigletén új, szocialista állam létesült, amelyben az egész lakosság a nép kezében van. Erről büszkén tanuskodik ez a mindennél látható jelző is: „Kuba — Amerika szabad területe”. A forradalom előtt a nemzeti oligarchia képviselőinek kis csoportja — a lakosság mindössze 0,5 százaléka — tartotta kezében a gazdasági élet csaknem felét. Az amerikai monopóliumoknak tucatnyi üzemük, gyárak, bányák, száz és száz ezer hektár termőföldjük volt Kubában. Tulajdonképpen ők voltak a sziget igazi urai.

A forradalom után mélyreható politikai, társadalmi és gazdasági változások következtek be, Kuba arcúlatát gyökeresen megváltoztott. Az ország ipari termelésének 95 százaléka az állami iparvállalatok szolgálatába: a szocialista szektor az építkezésben 98 százalékos, a szállításban 95 százalékos, a kiskereskedelemben 75 százalékos, a nagykereskedelemben 100 százalékos lett ki. A mezőgazdaságban a szocialista szektor feljött a művelhető földek 70 százalékát. Kuba eltökhelt a szocializmus útjára lépett. A szabadság szigete nagy sikereket mondhat magának minden téren. Az utóbbi esztendőben évente csaknem 7 százalékkal növekedett az ipari termelés. Egyszer s mindenkori fejlesztését, amelyet évtizedeken át az amerikai monopóliumok kényszerítettek az országra. Csúspán az utóbbi esztendőben tucatnyi új gyárat és üzem építettek és adtak át rendelkezésére, ilyen például a cienfueguosi Diesel-motorgyár, a Santa Clara-i mechanikai üzem és háztartási cikkek gyártója, a bontók és bővíti a havannai Jose Martí kohászati komplexumot és két más vállalatot. Ennek eredményeként Kuba már a közeli jövőben első helyre kerül Latin-Amerikában az egy főre jutó acélmennység tekintetében. Nagy hőerőmű épül Mariagabán és Santiago de Cuba-ban, hatalmas halászhajók épülnek a városokban, stb.

A forradalom valóra váltotta azt a jelszót, hogy „a föld azé, aki megműveli”. Az agrárreform több, mint 100 000 kubai parasztot juttatott földhöz. A földesuri nagybirtokok és a külföldi társaságok tulajdonában lévő cukornádültetvények helyén szövetkezetek jelentek meg, majd ezek állami gazdaságokká alakultak. Az állattenyésztést, dohányszereszt, rizstermeszt, stb. birtokokat szintén állami gazdaságokká alakították át. Kubában jelenleg 380 földesgtermesztő és állattenyésztő állami gazdaság működik. Az összes állami gazdaságok alkotják a mezőgazdaság szocialista szektorát, amely a cukornádtermelés több, mint háromnegyedét, az egész ipari-növény-termelési szolgáltatja és a szarvasmarha állomány felével rendelkezik.

Az elmúlt évben a kedvezőtlen időjárás ellenére körülbelül 4,5 millió tonna cukrot állítottak elő a kubai dolgozók.

Kuba kiemelkedő sikereket ért el az oktatás terén is. A forradalom után az országnak minden hatodik lakosa írástudatlan volt, még a nevet sem tudta aláírni. A forradalmi kormány államosította az összes oktatási intézményeket. A használatát, az egykori diktatura támpontjait oktatási intézményekké, iskoláká alakították át. Egyidejűleg sok iskolát építettek. Csúspán a forradalmat követő két esztendőben 15 000 új tantermet adtak át rendelkezésére. 1961-et az írástudatlanság felszámolása évének nyilvánították. Abban az esztendőben több, mint 700 000 kubai dolgozó tanult meg írni-olvasni. A forradalmi Kubában jelenleg igen kicsi az írástudatlanság százalékaránya.

Kuba lakosságának mintegy 40 százaléka tanult. A sziget történetében első ízben ingyenesen tanulhatnak az összes iskoláskorú gyermekek.

Az orvosi ellátásban részvétel az egész nép. 1965-ben az egészségügyi költségvetési előirányzatok hétévesen haladtak meg az 1958. évi, tehát a forradalom előtti színvonalat.

A hős kubai nép szilárd elhatározása minden nehézséget leküzdve, haladni az újabb sikerek felé.

Befejeződött a Luna-13 holdkutató programja

MOSZKVA. (Agerpres).

A TASZSZ jelentése szerint a Luna-13 szovjet automata állomás holdkutatói programja befejeződött. Egyedülálló, rendkívül nagy tudományos értékű adatokat szereztek a holdfelszín fizikai és

mechanikai tulajdonságairól. Televíziós felvételek készültek a holdfelszínről azon a helyen, ahol a Luna-13 állomás a Holdra szállt. A Luna-13 automata állomás által közvetített tudományos adatok feldolgozása tovább folyik.

Az 1966. év eseményei

(Folytatás az első oldalról)

ti függetlenség és szuverenitás, a jogegyenlőség és a belügyekbe való be nem avatkozás elveinek szilárd alapozására helyezni az államok közötti kapcsolatokat. Orvondetes jelenség az, hogy ezek az elvek, amelyeket pártunk és kormányunk oly szilárdan védelmez, egyre inkább a nemzetközi életben tanusítandó magatartás kódexévé válnak.

Románia teljes tudatában van ennek az igazságnak s ezek az elvek hatják át az összes európai országokkal való kapcsolatokat kifejezett irányuló erőfeszítéseit. Eppen ezért hozzá kíván járulni az anyagi és szellemi értékek cseréjéhez, ami létfontosságú valamennyi nép számára. A romániai államférfiak és több európai ország államférfiai között lezajlott kölcsönös látogatások, a kereskedelmi és kulturális cserék fokozódása, a balkáni együttműködés előmozdítása is azt tanúsítja, hogy országunk állandó gondot fordít az államok közötti kapcsolatok szüntelen javítására.

Igen nagy jelentősége van eb-

ből a szempontból annak a határozati javaslatnak, amelyet Románia nyolc más országgal együtt kezdeményezett a különböző társadalmi-politikai rendszerű európai államok közötti jószomszédi kapcsolatokat javítása érdekében. A világszervezet tagjai egyöntetűen magukévá tették ezt a javaslatot. Ez a javaslat minden bizonnyal pozitív hatással lesz a jövőben is az európai kapcsolatok fejlesztésére. Legalább is erre mutat az a körülmény, hogy a kilenc társzerző ország közötti gyümölcsöző együttműködés alakult ki az 1966-os esztendő folyamán. Ez az együttműködés mintegy egy példát mutat arra, hogy a különböző társadalmi-politikai rendszerű államok együttlétével és kölcsönös bizalommal pozitív hatással lehet a nemzetközi életben tanusítandó magatartás kódexévé válnak.

A NATO politikai válsága

A NATO miniszteri tanácsának legutóbbi „párizsi ülésén” még inkább beigazolta az atlanti politi-

ka válságát, ami e katonai tömbben az amerikai vezetés kudarcában jut kifejezésre. A NATO 1949-ben meghatározott célkitűzéseinél felülvizsgálásával kapcsolatos határozat arról tanuskodik, hogy egyes nyugat-európai államok mindinkább szabadulni szeretnének a szövetség amerikai vezetésének béklyójából. Az atomgyűj állandó bizottság felállítására lényegesen nem egyb, mint kísérlet a NATO integrált katonai szervezetben keletkezett új palástolására. Ez voltaképpen a beismertetés annak, hogy eltemették a sokoldalú nukleáris erő régebbi tervét. Nehezen feltételezhető, hogy az USA európai partnereinek többsége, amely előzőleg visszautasította a régi tervet, hajlandó lesz csatlakozni a NATO új állandó katonai szervéhez, amelyben az amerikai-angol —nyugatnémet trió viszi a vezető szerepet.

Az említett korlátozott keretben a katonai problémákra helyezett a súlyt, ami arról tanuskodik, hogy egyre mélyül a szakadék az amerikai politika és a francia politika orientációja között. 1966-ban meg-

szilárdult Franciaország tekintélye, önálló állásfoglalása a nemzetközi életben. Bár a NATO válsága számottevő tényezőből tevődik össze, mégis egyes megfigyelők szerint a döntő fordulatot ebben a de Gaulle és Johnson elnökök közötti üzenetváltás jelentette, amelynek eredményeképpen több nincsenek idegen katonák Franciaország területén.

Az Európában végbement változásokra az jellemző, hogy számos NATO-tagállam hangzottatva valamilyen formában a kelet-nyugati kapcsolatokat fejlesztésének szükségességét. A nemzetközi életnek ezen a fontos területén azoknak a nézőpontja került tulsúlyba, akik el lenzik, hogy az Atlanti Szövetség irányítsa a szocialista országokkal való kapcsolatokat. A nyugat-európai államok többsége nem hajlandó engedni, hogy az észak-atlanti paktum a nagy amerikai partner érdekeinek megfelelően alakítsa az európai kapcsolatokat.

A szocializmus tekintélye

1966-ban növekedett a szocialista országok tevékenysége a nemzetközi kapcsolatokban. A gazdasági és a kulturális-tudományos

fejlődésben elért sikerei folytán gyorsan fejlődött a szocializmus világtevékenysége. Szép eredmények születtek a gazdasági és társadalmi haladásban, a kultúra felvirágoztatásában és az életszínvonal emelésében. A szocialista országok legfőbb törvényhozási fórumai az év utolsó napjaiban megvonták a gazdaságfejlesztési tervok teljesítésének mérlegét és az elért sikerek alapján új távlati terveket fogadtak el.

Országuk újabb évet zár le, amelyben aktív tényezőként érvényesült a nemzetközi porondon. A nemzetközi sajtóban az utóbbi időben mind több ismertető cikk jelent meg Romániáról. Világszerte példátlan érdeklődés nyilvánul meg országunk iránt. Szokatlanul nagy számban adnak ki Romániáról szóló könyveket, utijegyzeteket. Összefoglaló tanulmányokat, cikket és kommentárokat. Mindez annak a különleges tekintélynek visszhangja, amelyet a szocialista Románia vívott ki a többi ország körében. A multban alig ismert Romániát ma nemcsak megismerkednek, hanem milliók szeretnék is felkeresni. Románia, amely a legkülönbözőbb tevékenységi területet felölelő, számos nemzetközi rendezvényt látott vendégül, nagy visszhangot keltő nemzetközi kezdeményéseket indított, megbecsült ke-

reskedelmi partner s a békés építés és alkotó lendület ragyogó példaképe, fontos tényezővé vált a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésében és napjaink értékeinek cseréjében. „Azt a hagyományos felfogást, hogy Románia jelentéktelen balkáni állam, felül kell vizsgálnunk a kommunizmus által létrehozott szűkebb haladás jegyében” — állapította meg a New York Herald Tribune című amerikai lap.

Ma érdeklődéssel figyelnek fel Románia szavára és tiszteltetben tartják. Az elmúlt esztendőben Románia nem egyszer hallatta szavát egy sokoldalúan fejlődő ország vitatásával, az igazság és a következetesség erejével.

Napjaink változatos és lüktető életében országunk nemcsak szavával jelentkezik, hanem egy nagy-méretű, alkotó erőfeszítésben részt vevő nép hősies tetteivel is. A szocialista építés kiteljesítésében elért eredmények a román nép legértékesebb internacionalista hozzájárulása az imperializmus ellen, a demokráciáért és a szocializmusért folyó harc nagy frontjának erősítéséhez.

Országunk, amely a szocialista világrendszer erejének és összeforrtaságának érdekében az összes szocialista országokkal való barátság és szövetségre alapozza külpolitikáját, hozzájárul az új társadalmi rendet építő népek közötti

kapcsolatok szüntelen fejlesztéséhez és tökéletesítéséhez. Ugyanakkor azon munkálkodik, hogy bővítsa kapcsolatát a világ összes országaival, tekintet nélkül társadalmi-politikai rendszerükre, a függetlenség és a nemzeti szuverenitás, a jogegyenlőség s belügyekbe való be nem avatkozás elve alapján. Világszerte tekintélyt szerző országunknak az a tény, hogy nemzetközi kapcsolataiban szilárdan érvényesíti ezeket az elveket.

Románia aktív nemzetközi szerepéről tanuskodik az az elszánt harc, amelyet a szocializmus és a béke erői akcióegységének megvívásáért, az imperializmus agresszív politikája ellen folytat, az európai biztonság kérdésében indított kezdeményezései s a román küldöttségnek az ENSZ-ben kifejtett gazdag és gyümölcsöző tevékenysége.

1967 küszöbén világszerte aggodalommal tekintenek a vietnámi háborús tűzfészék felé s az agresszív politika elleni nagyerejű tiltakozás kifejezésre juttatja a népeknek azt az akaratát, hogy az egész világ honosítsák meg a békét.

A népek békeakarata és az agresszorok megfékezésére indított elszánt akciók valóra tudják váltani sz emberiség törekvéseit.

I. Manea
Z. Florea